ἔχει ὅλα τὰ χαρίσματα ποὺ ὠνειρευτήκαμε, νομίζουμε πὼς βλέπουμε τὸν ἰδανικό μας τύπο. Τὸν ἰδανικὸ σύζυγο, κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν τὸν κάνουν τέτοιον ὡρισμένες ἰδιότητες, ἂν δηλαδὴ εἶνε ψηλὸς ἢ κοντός, πλούσιος ἢ φτωχός, ὡραῖος ἢ ἄσχημος, μορφωμένος ἢ ἀμόρφωτος, κουτὸς ἢ ἔξυπνος. Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μιὰ γυναῖκα εἶνε ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου θὰ καταλάβη τὸν χαρακτῆρα, ὅποιος καὶ νάναι, ποὺ θὰ συμφωνήση μαζύ του, ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ τὸν νοιώση. Γιὰ νὰ γίνη ὅμως αὐτό, πρέπει νὰ τὸν ἀγαπήση, μὰ νὰ τὸν ἀγαπήση βαθιά, ἀληθινά, ὁλοκληρωτικά. Ὁ ἄνδρας λοιπὸν ποὺ ἡ μοῖρα ἢ ἡ ζωὴ μᾶς κάνει ν' ἀγαπήσουμε, εἶνε ὁ ἰδανικός, εἶνε γιὰ μᾶς ὁ δίχως ἐλαττώματα, εἶνε ὁ μόνος ποὺ μᾶς φαίνεται τέλειος. Μὲ ἐκτίμηση. Ζίτσα Λ.

***

Ἡ δίς ΤΕΡΕΖΑ Β. Α. (Κωνσταντινούπολις), μᾶς γράφει :

Κύριε διευθυντά. Μὲ τὴ μεγάλη σας κοινωνικὴ ἔρευνα, ζητᾶτε νὰ σᾶς ποῦμε ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, λοιπόν, ἡ πεῖρα μ' ἐδίδαξε πὼς ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος 1ον) Διευθύνεται περισσότερο ἀπὸ τὸ λογικό του καὶ λιγώτερο ἀπὸ τοὺς αἰσθηματικούς του περισπασμούς. 2ον) Ἐκεῖνος ποὺ γνωρίζει τὴν σημασία καὶ τὸν προορισμὸ τοῦ συζυγικοῦ βίου, καὶ 3ον) ἐκεῖνος ποὺ κατέχει πραγματικὰ τὴ σημασία τοῦ «γνῶθι σαυτόν». Μὲ περίσσια ἐκτίμηση.

Τακτική σας ἀναγνώστρια
Τερέζα Β. Α.

***

Ἡ δίς ΕΘΕΛ Δ. (Ἀθῆναι, συνοικισμὸς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Δουργούτι), μᾶς ἀπαντᾶ ἐμμέτρως :

Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Ἡ ἀπάντησίς μου στὸ ἐρώτημά σου εἶνε αὐτή, ποὺ ἀπὸ ὅλες εἶνε ἡ πιὸ σωστή :

Ὑπέβαλες, «Μπουκέτο» μου,
ἐρώτησι μεγάλη,
εἰς κάθε ἀναγνώστρια
τί ἄνδρα θὲ νὰ πάρη.
Ἐγώ, κατὰ τὴ γνώμη μου,
τὸν ἄνδρα μου τὸν θέλω
νὰ ἔχη τρόπους εὐγενεῖς,
τ' ἄλλα τὰ ὁποῖα
Πλούτη νὰ ἔχη δὲν ζητῶ,
ἀφοῦ ἐγὼ δὲν ἔχω,
πλούσια νὰ ἔχη τὴν καρδιά,
στὴ δυστυχιὰ ἀντέχω.
Ὡς γιὰ τὸ ἄλλο ζήτημα,
τί νὰ σοῦ πῶ δὲν ἔρω.
Ὁ γάμος μου θὰ εἶνε εὐτυχής,
ἂν θὰ παρθῶ ἀπὸ ἔρω.
Ζαλάδα θὰ σοῦ ἔγινα,
καθὼς καταλαβαίνω.
Ταῦτα λοιπὸν καὶ μένω
καὶ τὴν ἀπάντησί σου περιμένω.

Μεθ' ὑπολήψεως. Ἔθελ Δ.

***

Ἡ δίς ΜΑΡΙΚΑ ΛΟΥΔΑΡΟΥ (Κωνσταντινούπολις), μᾶς γράφει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Κατὰ τὴ δική μου γνώμη, ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ὁ ἄνδρας ποὺ ἀγαπᾶμε. Μὲ εἰλικρίνεια. Μαρίκα Λουδάρου

***

Ἡ δίς ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΕΝΕΧΙΛΛΟΓΛΟΥ μᾶς ἀπαντᾶ :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ἐπίτρεψέ μου νὰ ἐκφράσω κι' ἐγὼ τὸν πόθο τῆς καρδιᾶς μου. Ὅπως καὶ τόσα ἄλλα κορίτσια, δηλαδὴ νὰ περιγράψω μὲ δυὸ λόγια ὅπως ἀκριβῶς φαντάζομαι τὸ νέο, ὁ ὁποῖος θὰ γίνη σύντροφος τῆς ζωῆς μου. Τὸν θέλω λοιπὸν ὡραῖο, μεγαλόσωμο, μὲ μαῦρα μαλλιά, μὲ ἀνάστημα ὑψηλὸ καὶ ἱπποτικό. Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ εἶνε εὐγενής, ειλικρινής, πάντα εὔθυμος καὶ πάντα ἀφοσιωμένος σὲ μένα, γιατί, νὰ τὸ ξέρετε, εἶμαι τρομερὰ ζηλιάρα. Νὰ μὴν εἶνε ποτὲ του ὑπερήφανος, ἀλλὰ καταδεκτικός, νὰ ἐργάζεται μὲ τιμιότητα γιὰ τὴν οἰκογένειά του, νὰ μὴ σπαταλᾶ τὸ χρῆμα του σὲ μέρη ποὺ δὲν πρέπει, ἀλλὰ νὰ κάνη οἰκονομία, σὰν ἄνθρωπος λογικὸς καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης. Ὁ γάμος δὲ μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ εὐτυχής, ὅταν δυὸ πρόσωπα ἀγαποῦνται ἀμοιβαῖα καὶ παραβλέπουν τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ μικρὰ ἐλαττώματα ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον, τὸ σύμβολον τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας, εἶνε ἡ συμφωνία τῶν χαρακτήρων. Τότε μόνον εὐτυχεῖ ἕνα ἀνδρόγυνο ὣς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Μὲ σεβασμό. Δέσποινα Ἐνεχιλλόγλου

***

Ἡ δίς Β. Λ. Τ. (Ἀθῆναι), ἀπαντᾶ μὲ ἐγωϊσμὸν καταπλήσσοντα :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Μᾶς ρωτᾶς ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος. Μὰ εἶνε γιὰ ρώτημα, ἀγάπη μου : Μονάχα ἡ γυναῖκα εἶνε...ὁ ἰδανικὸς γιὰ μᾶς ἄνδρας ! Μάλιστα. μὴν τὰ χάνης... Μονάχα μιὰ γυναῖκα ποὺ θὰ μεταβαλλόταν ξαφνικὰ σὲ...ἄνδρα, θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς κάνη εὐτυχισμένες. Γιατί ; Γιατί ξέρει πολὺ καλὰ αὐτὴ τὰ πραγματικὰ μας αἰσθήματα καὶ καπρίτσια. Β.Λ.Τ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἰς σειρὰν φύλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστριῶν μας στὸ ἐρωτημα τοῦ «Μπουκετου» : «Ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος», θὰ βραβευθοῦν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ ἡ ἐπιτυχὴς ἀπάντησις θὰ πάρη ὡς βραβεῖο ἕνα ἐκλεκτὸ ἄρωμα (Εὐρωπαϊκό), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα μιᾶς Περμανάντ δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α ἕνα ροὺζ χειλέων ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ δυὸ Μὶς - ἀν - πλὶ ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3η ἕνα κουτὶ ἐκλεκτῆς πούδρας (Εὐρωπαϊκῆς) ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4η θὰ δικαιοῦται ἐπίσης μιᾶς Περμανάντ δωρεὰν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Καὶ ἡ 5η θὰ πάρη μιὰ κομπιναιζὸν μεταξωτή. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν ἡ φωτογραφίες τῶν δεσποινίδων ποὺ θὰ βραβευθοῦν.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνωστρίας μας ὅπως ἀπαντοῦν σαφῶς, ὄχι πολὺ ἐκτενῶς, καὶ ὅπως καθαρογράφουν. Τέλος τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώνουν στὴ γωνία τοῦ φακέλλου τῆς ἀπαντήσεώς των τὴν λέξιν «Καμπάνια». Γράφετε ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ χάρτου.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

(Ἀπὸ ξένα σατυρικὰ φύλλα)

Ἡ δύναμις τῆς συνηθείας.

Ἕνας ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, στὸ Χόλλυγουντ, μιλοῦσε μιὰ μέρα μ' ἕνα συνάδελφό του ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴν τέχνη του, γιὰ τὶς ἐπιτυχίες του, γιὰ τοὺς ἔρωτές του, γιὰ τὰ μελλοντικά του ὄνειρα κλπ. Ἔτσι πέρασε μιὰ ὥρα. Ἐπιτέλους κάποτε ἀντελήφθη τὴν ἀπρέπεια αὐτὴ καὶ παίρνοντας ὕφος συγκαταβατικό, πρόσθεσε :

—Νὰ μὲ συγχωρῆς, ἀγαπητέ μου. Τόσην ὥρα δὲν κάνω τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ μιλῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Τὸ βλέπω, δὲν εἶνε σωστό. Ἂς μιλήσουμε καὶ γιὰ τὰ δικά σου ζητήματα. Ἀλήθεια, πῶς σοῦ φάνηκε τὸ τελευταῖο μου φίλμ ;...

***

Κάποιος ὑπερηφανεύοταν ὅτι ὁ παππούς του ἦταν 100 χρόνων.

—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε !... εἶπε τότε κάποιος ἄλλος. Ἂν ὁ δικός μου ὁ παππούς ζοῦσε, θὰ ἦταν σήμερα....150 χρόνων !...

***

Ἕνας πειθαρχικὸς στρατιώτης.

Συνταγματάρχης. — Πρέπει ν' ἀφήσης τὸ μουστάκι σου νὰ μεγαλώση

Φαντάρος. — Μάλιστα, κύριε συνταγματάρχα.

Συνταγματάρχης. — Ὄχι ὅμως καὶ νὰ μοῦ παρουσιαστῆς μὲ κανένα ἄθλιο μουστάκι, σὰν τοῦ Σαρλώ. Τὸ ἄκουσες ;

Φαντάρος. — Μάλιστα, κύριε συνταγματάρχα.

Συνταγματάρχης. — Ὡραῖα. Τί περιμένεις τώρα ;

Φαντάρος. — Ξεχάσατε, κύριε συνταγματάρχα, νὰ μοῦ πῆτε τί χρῶμα θέλετε νὰ ἔχη τὸ μουστάκι μου !...

***

Στὸ νοσοκομεῖο.

Ἡ νοσοκόμος. — Ποιὸν πρόκειται νὰ ἐγχειρήσετε σήμερα, γιατρέ ;

Ὁ γιατρός. — Χμ... Ἐνῶ ἔπαιζε γκόλφ ἕνας νέος, τίναξε τὸ τάπι του μέσα στὸ λαρύγγι τοῦ συμπαίκτου του. Πρόκειται λοιπὸν νὰ βγάλουμε τὸ τάπι ἀπὸ λαιμὸ τοῦ παθόντος.

Ἡ νοσοκόμος. — Καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ στέκεται μὲ τόση νευρικότητα κι' ἀγωνία στὸ χώλ, εἶνε συγγενὴς τοῦ παθόντος ;

Ὁ γιατρός. — Ὄχι, δά. Εἶνε ἐκεῖνος ποὺ πέταξε τὸ τάπι του στὸ ξένο λαρύγγι καὶ περιμένει νὰ γίνη ἡ ἐγχείρησις γιὰ νὰ...πάρη τὸ τάπι του πίσω !...

***

Μικροδράματα.

Ἐκείνη. — Τὰ ἔμαθα ὅλα ! Ἕνας πόλισμαν σὲ βρῆκε στὶς τρεῖς τὸ πρωί, νὰ κρατᾶς ἀγκαλιασμένον ἕνα τηλεγραφικὸ στύλο... Εὖγε σου !...

Ἐκεῖνος. — Μά, καϋμένη, ζήλευες γιατὶ ἀγκάλιαζα ἕναν τηλεγραφικὸ στύλο !...

***

Γκάφα !...

Ἡ κυρία. — Μπορῶ νὰ ἰδῶ, σὲ παρακαλῶ, τὸν μίστερ Τζόνς ;

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ γραφείου. — Βεβαίως. Ὁ κύριος προϋστάμενος δέχεται πάντοτε εὐχαρίστως τὰ ὥμορφα κορίτσια. Τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ ;

Ἡ κυρία. — Εἶμαι ἡ γυναῖκα του !...

Ὁ ὑπάλληλος. — !....

***

Ἡ θυσία τῆς καμαριέρας.

Ἡ οἰκοδέσποινα. — Τζέϊν, τί τἄκανες τὰ μαλλιά σου ; Τί χάλια εἶν' αὐτά ;...

Ἡ καμαριέρα. — Φταίει τὸ...σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ, κυρία. Τὸ μετέθεσαν σὲ ἄλλη πόλι καὶ προτοῦ φύγουν οἱ ἱππεῖς, ζήτησαν ὁ καθένας μιὰ μπούκλα τῶν μαλλιῶν μου γιὰ ἐνθύμιο !...

***

Ἀπτὴ ἀπόδειξις.

—Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες ὅτι ὁ ἄνδρας σου ἦταν πιομένος ;

—Ἁπλούστατα γιατὶ θέλησε νὰ μὲ...φιλήση !...

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβάστε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὶς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιὰ τὴν «Ἰδανικὴ Σύζυγο». Ἄρχισαν δημοσιευόμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων.